

ת"ד (ירושלים) 16593-08-23 - מדינת ישראל נ' אברהם לוי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 16593-08-23 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אברהם לוי

גזר דין

הסדר הטיעון

1. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי כתב האישום יתוקן כך שהוראת חיקוק 2 המייחסת לנאשם עקיפה בדרך לא פנויה תמחק ובמקומה יירשם עקיפה כששדה הראיה מוגבל. הצדדים הסכימו כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויוטלו עליו 15 חודשי פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה, שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה או גרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש וקנס כספי בסך 1,000 ₪. עוד הוסכם כי בנוסף לרכיבי הענישה המוסכמים תעתור המאשימה להטלת חודשיים מאסר בעבודות שירות וב"כ הנאשם יעתור להטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

העבירות בכתב האישום המתוקן

2. הנאשם הורשע לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן-תקנות התעבורה), נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961 (להלן-פקודת התעבורה) גרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה ועקיפה כששדה הראיה מוגבל בניגוד לסעיף 47(ה)(1) לתקנות התעבורה.

עובדות כתב האישום המתוקן

עמוד 1

3. ביום 15.08.2022 בשעה 19:42 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מתוצרת סיאט מספר רישוי 83734501 (להלן: "רכב 1") בכביש מספר 1 מכיוון מחסום מזמוריה לכיוון תקוע. הכביש בו נהג הנאשם הינו כביש בין עירוני, דו סטרי, כאשר קו מקוטע מפריד בין הנתיבים.
4. אותה עת נהג דוד ברוביק ברכב פרטי תוצרת יונדאי מספר רישוי 27415302 (להלן: "רכב 2") ונסע בנתיב הנגדי לכיוון נסיעת הנאשם.
5. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות בכך שסטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי לצורך עקיפת רכב אחר כששדה הראיה מוגבל, והתנגש חזיתית ברכב 2.
6. כתוצאה מהתאונה נפגעו שני נוסעים ברכבו של הנאשם, ונגרמו להם חבלות של ממש בדמות שברים מרובים, דימום פנימי וקרעים פנימיים והם נזקקו לאשפוז ממושך ולניתוחים רבים.
7. בעקבות התאונה נפגע נהג רכב 2 ושני הרכבים המעורבים ניזקו.

עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם

8. הנאשם נוהג משנת 2008 ואין לחובתו הרשעות בתעבורה והוא ללא עבר פלילי.

טיעוני המאשימה לעונש

9. המאשימה בקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר וזאת נוכח החבלות החמורות שנגרמו לנוסעים ברכבו של הנאשם, ונסיבות התאונה.
10. לטענת המאשימה מתחם העונש מתחיל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ומסתיים במאסר של מספר שנים. לטענתה, יש למקם את הנאשם ברף האמצעי של מתחם הענישה, שכן העבר איננו השיקול היחיד. לטענתה גם אם יחליט בית המשפט למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה יש לגזור עליו עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.
11. לטענת המאשימה, כאשר אדם מבצע עקיפה כששדה הראיה שלו מוגבל הוא מהמר על גורל משתמשי הכביש, ובית המשפט צריך להעביר מסר לטובת הציבור, לפיו על רשלנות חמורה זו יש לגזור עונש מאסר.
12. לאור כך, המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

13. ב"כ הנאשם טען כי הסכמות הצדדים בהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים התבססו על

ליקויים ראייתיים משמעותיים. לטענתו, הליקויים הראייתיים הביאו לתיקון כתב האישום כך שנסיבות ביצוע עבירה לאחר התיקון הן ברף האחריות הנמוך.

14. לטענתו, כיום מצבם של נפגעי העבירה השתפר ויש לזקוף זאת לזכותו של הנאשם.

15. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בעובדה כי נפגעי העבירה העיקרים הם אימו של הנאשם וחבר ובכך הוא נענש בידי שמים. לטענתו, אין יום שהנאשם לא מתייסר מהמצב שנגרם לאמו ויש בכך כדי להצדיק הקלה בדרך של השתת עונש של"צ ולא מאסר. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי ותעבורתי, וכי נסיבות התיק מתאימות לשיקום.

16. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ של 250 שעות

דברי הנאשם

17. הנאשם קיבל אחריות על המעשה והביע צער. הנאשם טען כי כל יום הוא רואה את אמו במצבה ובכך הוא נענש בידי שמים.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזג"י נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.1.2014).

19. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם שמירה על חיי אדם, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנוהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם והגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרך ונוסעי הרכב בו הם נוהגים. הנאשם נהג בקלות ראש ויצא לעקיפה כאשר שדה הראיה מוגבל, בכך העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך ואת נוסעי הרכב שלו בסכנה שהתממשה וגרמה לתאונת דרכים בה נפגעו נוסעי הרכב.

20. ברע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 13.08.14) נקבע בין היתר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חיי של אדם עצמו אלא גם על חיי

הזולת".

21. ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

22. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה.

רמת הרשלנות

23. התאונה נגרמה כתוצאה מכך שהנאשם יצא לעקיפה שעה ששדה הראיה מוגבל, ובעקבות כך פגע ברכב שבא מהכיוון הנגדי. הנאשם סטה מנתיבו על מנת לעקוף רכב שהיה לפניו, ועשה זאת כאשר לא יכול היה לראות האם מגיע רכב מן העבר השני. בכך, לקח הנאשם סיכון כבד, שהסתיים בתאונה בה נפגעו הנוסעים ברכבו שלו.

24. בית המשפט העליון עמד על הסיכון שנלקח בעת עקיפה בע"פ 482/83 מדינת ישראל נ' סלים יוסף סעיד, לח(2) 533 (1984):

"כל אימת שנהג עוקף מכונית, הנוסעת לפניו, הרי חובתו העיקרית והמרכזית היא, שלא להפריע לתנועה הבאה ממול, ואין הוא רשאי לבצע עקיפה, אף אם הכביש פנוי לפניו, אלא אם יש לו ראייה ברורה למרחק מתאים, המבטיחה שלא תבוא תנועה פתאומית ממול בכיוון הנגדי, בשעה שהוא חוסם את דרכה על-ידי ביצוע העקיפה, לפני שיספיק להשלים את העקיפה בביטחון. הסיכון של חסימת הדרך הוא אפוא בגדר הצפייה המרכזית, החייבת לקנן במחשבתו של הנהג המבצע עקיפה, ולעניין זה עליו

להביא בחשבון את הנהגים לסוגיהם המשתמשים בדרכים, וביניהם אלה שרכבם מתנהל לאיטו, ואלו האחרים המסיעים רכבם במהירות העולה על זו המותרת על-פי התקנות".

25. באשר לרמת הרשלנות העולה מעבירה של עקיפה כאשר שדה הראיה מוגבל, יפים הם דבריו של בית המשפט המחוזי ב ת"פ (מחוזי נצרת) 1012/05 **מדינת ישראל נ' נזיה בן טלאל עלי** (נבו 11.4.2006)(להלן: **עניין בן טלאל**):

"הנאשם ביצע עקיפה בדרך שסבר כי הינה פנויה דיה, בטרם הגיע אל עקומה שמאלה ולמרות שדה הראייה של 150 מטר, לא הבחין ברכב ב' המגיה ממולו. על פי מסקנותינו העובדתיות, הנאשם התרשל בכך שיצא לעקיפה כשלפני רכב הנעקף נסע באותה עת רכב מסוג סמיטריילר והנאשם לא יכול היה לחזור לנתיב ברגע שראה רכב ממולו. משמע, הנאשם התרשל בכך שלא שמר על רמת זהירות סבירה בכך שלא דאג שבעת העקיפה שדה הראיה יהיה מתאים יותר והוא יוכל לחזור לנתיבו במקרה הצורך. לפיכך, אין מתקיימת בענייננו חזקה עובדתית לפיה ניתן ללמוד מן הנסיבות כי, הנאשם צריך היה לצפות את תוצאות התנהגותו".

26. כאשר נאשם מבצע עקיפה, עליו לוודא בוודאות של מאה אחוז כי הדרך פנויה וניתן לבצע את העקיפה בצורה שתשמור על כל משתמשי הדרך, לרבות הנוסעים ברכבו שלו. יחד עם זאת, לא לחינם עמד המחוקק על ההבדל שבין עקיפה כשהדרך אינה פנויה לבין עקיפה כששדה הראיה מוגבל, שכן שתי העבירות שונות ברמת הרשלנות העולה מהם (השוו: תת"ע (תעבורה עכו) 1096-06-09 **מדינת ישראל נ' עדנאן מנסור** (נבו 23.12.2010)).

27. הנאשם החל לבצע עקיפה, כאשר שדה הראיה מוגבל ואין ביכולתו לוודא מעל לכל ספק כי במהלך העקיפה יישמר ביטחונם של משתמשי הדרך. יחד עם זאת, בדומה לקביעת בית המשפט המחוזי בעניין בן טלאל, איני סבורה כי בנסיבות העניין מתקיימת רשלנות ברף הגבוה.

28. לעבירה שביצע הנאשם לא התווספו עבירות נוספות. מדובר ברשלנות רגעית ובשגיאה נקודתית כאשר החליט הנאשם לצאת לעקיפה. לאור האמור, אני קובעת כי מידת הרשלנות של הנאשם היא בינונית-נמוכה.

מידת המסוכנות

29. כתוצאה מהתאונה, נפצעה שלומית לוי ונגרמו לה חבלות של ממש בדמות שברים מרובים בעצמות הפנים, בחוליות עמוד השדרה, בידיים וברגליים. היא פונתה לבית החולים כשהיא מורדמת ומונשמת ועברה מספר ניתוחים.

30. בנוסף, כתוצאה מהתאונה נפצע מאור שריקי ונגרמו לו קרעים פנימיים ושברים פנימיים וחיצוניים. הוא פונה לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם, עבר מספר ניתוחים והמשיך לאשפוז במחלקה שיקומית.
31. כיום מצבם של הנפגעים השתפר מאוד, ויש לזקוף זאת לטובת הנאשם.
32. משכך, אני קובעת כי מידת המסוכנות של הנאשם היא ברף הבינוני.

מתחם הענישה

33. מקובל כי במקרים בהם חברו מספר עבירות לאירוע אחד ליצור מתחם ענישה לכלל האירוע ולכל העבירות יחדיו, שכן חומרתן של העבירות עולה בהצטרפותן יחד.
34. בפסיקת בית המשפט המתייחסת לענישה בעבירות הנוגעות לעקיפה או סטייה מנתיב ניתן למצוא רמות ענישה שונות בהתאם לנסיבות התאונה, בהתייחס לביצוע העבירות, נסיבות ביצוען ונסיבות מבצען. מתחמי הענישה נקבעים בהתאם לאופיו של האירוע ומאפייניו, כפי שמלמדים המקרים הבאים:
35. בעפ"ת (מחוזי חי') 11934-05-13 **נידל נסאר נ' מדינת ישראל** (נבו) 28.09.2013, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה רשלנית וגרימת נזק לרכוש וחבלות לגוף. בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה גזר על הנאשם מאסר על תנאי של 4 חודשים ל-3 שנים, קנס בסך 1600 ₪, פסילה של 10 חודשים ופסילה על תנאי של 4 חודשים ל-3 שנים.
36. בת"ד (תעבורה חד') 12954-02-20 **מדינת ישראל נ' נאג'מדין ערבאסי** (נבו) 20.5.2021, הורשע הנאשם בעבירות של עקיפה מימין, גרימת חבלות של ממש, נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק. בהתאם לנסיבות, קבע בית המשפט כי רמת הרשלנות של הנאשם היא בינונית, וקבע כי מתחם העונש בתאונות דרכים של רשלנות בינונית ומסוכנות שאינה ברף הגבוה מתחיל בענישה צופה פני עתיד בדמות צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
37. ברע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21) הורשע המבקש בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום הנאשם סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. כתוצאה מכך נגרמו לרוכב האופנוע חבלות של ממש. בית המשפט גזר על המבקש 16 חודשי פסילה בפועל, קנס כספי וענישה מותנית. ערעורו של המבקש ובקשת רשות ערעור נדחו.
38. ברע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (24.1.19) הורשע המבקש בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה

מנתיב הנסיעה. בית המשפט קבע כי מידת הרשלנות היא בינונית-גבוהה, וכי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד ענישה נלווית. לאור עברו המכביד, בית המשפט מיקם את הנאשם במרכז מתחם הענישה וגזר עליו 45 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד 18 חודשי פסילה וענישה נלווית. ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

39. ברע"פ 7208/14 **יהושוע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14) הורשע המבקש בעבירות של נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו למעורבים הם, שברים באגן, בלסת ובירכיים לשלושה נוסעים. העונש שנגזר על הנאשם הוא 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

40. בעפ"ת 24519-02-15 **מוטולה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב 12.03.15) הורשע הנאשם בעבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרימת חבלה של ממש. בית המשפט קבע כי הרשלנות הינה בינונית. המעורב, רוכב אופנוע נפצע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים. בית המשפט גזר על המערער שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נהיגתו כשעברו יחסית דל נקבע כי הנאשם נהג באופן רשלני.

41. מהמקובץ עולה, כי מתחם המאסר בתאונת הדרכים בה הורשע הנאשם בגרימת חבלה של ממש, כאשר רמת הרשלנות היא בינונית, נע בין צו של"צ למאסר קצר בעבודות שירות, מספר חודשי פסילה עד 24 חודשים, מאסר על תנאי, פיצוי לנפגע העבירה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

42. לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170). לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

43. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב

הנאשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עולמם ביום גרימת התאונה. כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם ייחודיות.

44. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

45. מצאתי למקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה.

46. הנאשם נוהג משנת 2008, ועל אף ותק הנהיגה הארוך שלו הוא מעולם לא הורשע בעבירות תעבורה. כמו כן מדובר בנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי

47. בהתחשב במתחם הענישה, בנסיבות המפורטות בכתב האישום שתוקן על רקע קשיים ראייתיים ובעיקר נוכח העדר הרשעות חרף ותק נהיגה ארוך אני סבורה כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הינו סביר מידתי ומאוזן ועל כן מצאתי לכבדו. בנסיבות אלה לא מצאתי להטיל על הנאשם מאסר.

48. עברו התעבורתי הנקי של הנאשם מעיד כי מדובר באירוע חד פעמי בחייו, שאיננו משקף את התנהגותו הרגילה בכביש ומחוצה לו. הנאשם לקח אחריות והודה בכתב האישום המתוקן. התרשמתי כי החרטה שהביע הנאשם על מעשיו היא כנה ואמתית, וכי הנאשם באמת ובתמים למד את הלקח וכי תוצאות התאונה משפיעות עליו ומייסרות אותו עד היום.

49. לקחתי בחשבון כי החבלות כתוצאה מהתאונה נגרמו לאנשים הקרובים לנאשם ובכך למעשה, הוא נענש בידי שמיים. כמו כן לקחתי בחשבון את השיפור המשמעותי שחל במצבם הרפואי של הנפגעים.

50. מצבו המשפחתי הקשה של הנאשם לאחר התאונה, לצד מידת הרשלנות שאינה ברף הגבוה, אינם מצדיקים הטלת עונש מאסר. אני סבורה כי הטלת צו של"צ בהיקף נרחב, ימחיש מחד את חומרת העבירות, ומאידך יהווה ענישה חינוכית-טיפולית שתאפשר לנאשם להחזיר את חייו למסלול הנכון, הרחק מדרך העבריינות.

51. לחומרה לקחתי בחשבון את תוצאותיה הקשות של התאונה, את רשלנותו של הנאשם ואת שילוב העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום.

52. לקולה לקחתי בחשבון את עברו הנקי של הנאשם, את העובדה שהביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו ואת מצבו המשפחתי הקשה ונסיבותיו האישיות.

53. לפיכך בהתחשב בפסילה אותה ריצה הנאשם אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנאשם יבצע 250 שעות שירות לתועלת הציבור ויחל ביצוע העבודות לא יאוחר

מתוך 30 ימים מיום קבלת התוכנית בתיאום עם שירות המבחן.

השירות יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות ללא צורך בהחלטה שיפוטית. שירות המבחן למבוגרים יערוך תכנית של"צ לנאשם, אין צורך בתסקיר.

שירות המבחן למבוגרים יזמן הנאשם באמצעות טלפון נייד מס': 050-8128193 וכן באמצעות בא-כוחו עו"ד ארז צ'צ'קס בטלפון מס': 026223626 מס' פקס: 026223586.

אם תוך 21 ימים לא יצור שירות המבחן קשר עם הנאשם, יתקשר הנאשם בעצמו או באמצעות בא-כוחו עם הממונה על שירות המבחן בטלפון מס': 072-3742001 רח' יפו 236.

היה וימצא בלתי ראוי לביצוע עבודות של"צ, יודיע על כך השירות לבית המשפט ללא דיחוי.

היה והנאשם לא יבצע את השעות במלואן, ייגזר עונשו מחדש.

המזכירות תשלח העתק הכרעת דין וגזר הדין לשירות המבחן.

2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות אם יעבור על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש.

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים -20 ימים.

הנאשם פטור מהפקדה. הפסילה תחל היום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם בתשלום לא יאוחר מיום 13.4.26 אם קיימת לטובת הנאשם הפקדה בתיק, היא תקוזז מהקנס והיתרה ככל שתיוותר תושב לנאשם בכפוף לכל דין. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

(1) בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה ,

עמוד 9

www.eca.gov.il

(2) מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) בטלפון 35592 * או
בטלפון 073-2055000.

(3) במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך
בשוברי תשלום).

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026, בנוכחות הצדדים.